

Ἔτος Ζ'.

-183-

Αριθ. 339

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ ΕΤΟΣ Α'.

ΑΡΙΘ. 3.

Η ΤΑΧΥΤΕΡΟΝ

ΦΗΜΗ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

Προκληροτέα τμή τριμηνιαία συνδρομῆς διὰ τὴν πρωτεύουσαν Δρ. 3. Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν κατ' ἐξαμηνίαν Δρ. 9. Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν 12
— Αἱ συνδρομαὶ καὶ λοιπαὶ ἀπαιτήσεις γίνονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς ΤΑΧΥΤΕΡΟΥ ΦΗΜΗΣ, ὁδὸς Ἀγίου Νικολάου Παγκαδῆ
— Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἑβδομάδος κατὰ Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον.

— Δεῖ τοὺς περὶ πραγμάτων μεγάλων σκοπεῖντες μὴδὲν
> συμφορὸν λογισμὸν παραλείπειν διὰ μηδεμίαν πρόσπειραν.
(Δημοσθ. περὶ Συμμορ. Σελ. 187.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τὴν 11 Σεπτεμβρίου ΣΑΒΒΑΤΟΝ 1843

ΑΘΗΝΑΙ, 9 Σεπτεμβρίου 1843.

Πολλοί, (ὡς διασημίζεται) κατεμυκτήρισαν, καὶ κατε-
λύσθησαν ἐναντίον τῶν ὀργανισάντων τὸν ἱερὸν σκοπὸν τοῦ
Συντάγματος, ἐπωνομάζοντες τοὺς ὀργανίσαντας αὐτὸ ἐπα-
ναστάτας· διὰ τὴν γνῶσιν ὅμως καὶ τὸ Κοινὸν καὶ ὁ ἑξω-
κόσμος ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτον ἱερὸς, ἦτον ὁσιος, ἦτον τίμιος καὶ
εὐγενῆς σκοπός, τοὺς διαβεβαιούμεν καθ' ὅσον ἐπληροφορή-
θημεν, καὶ καθ' ὅσον αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ πράγματα τὸ ἀ-
πίδειξαν, ὅτι εἶναι ἡπατημένοι καὶ ὅσοι νομίζουν, καὶ ὅσοι
πιστεύουν ὅτι ὁ σκοπὸς ἦτον κακός.

Ἡ κίνησις τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ κατὰ τὴν 3 Σε-
πτεμβρίου δὲν ἦτον ἐπανάστασις ἀλλὰ πανήγυρις, καθ' ὅτι
ὁ ὀργανισμὸς τῆς κινήσεως αὐτῆς δὲν ἦτον συνωμοσία κατὰ
τῆς ζωῆς ἢ τοῦ ἱεροῦ προσώπου τοῦ Σ. ἡμῶν Βασιλέως,
ἀλλ' ἦτον κίνησις πρὸς ἀπαίτησιν καταπατηθέντων δικαιο-
μάτων τῶν Ἑλλήνων, πρὸς διευθέτησιν τοῦ στρεβλοῦ ἀξω-
νοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁποίου παγιωμένη ἡ τῶν Κυβερνητι-
κῶν πραγμάτων διεξαγωγή ἐπαπειλεῖ τὸν ὄλεθρον τοῦ Κρά-
τους.

Αἱ καταπίσεις τῶν λαῶν, οἱ παραγκωνισμοὶ καὶ ἡ παραμέλεια πολλῶν ἀγωνιστῶν, ἡ ἰδιοτελής κολακεία τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν, αἱ ἐπάρτατοι τὸν θρόνον καὶ τὴν ἀθώαν ψυχὴν τοῦ Σ. ἡμῶν Βασιλέως περιστοιχοῦσαι συκοφαντίαι, αἱ διαβολαί, τὰ ψεύδη, καὶ αἱ παντὸς πράγματος ἀπάται εἶχον κορυφωθῆ εἰς τοσοῦτον, ὥστε παρεκίνησαν πολλῶς ἔμφρονας νὰ ἐπιχειρήσωσι τὸ τοιοῦτον μέγα ἔργον μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς, σκοπὸν ἔχοντες τὴν κατάργησιν τῆς αὐθαριέτου κακίας, καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἀρετῆς, καὶ τὰ πρῆγματα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὸ ἀπέδειξαν· διότι ποῦ ποτε ἠκούσθη ἐπανάστασις λαοῦ ἀκόλου καὶ στρατοῦ συγχρόνως μὲ μουσικὴν, μὲ εὐθυμίαν, καὶ μὲ τοιαύτην ἡσυχίαν νὰ λάβῃ πέρασ αἰεσιον, χωρὶς νὰ λύσῃ μύτη ἀνθρώ-

(κατὰ τὴν ποροιμίαν) καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ οὐδὲ βελώνην ὁ πολίτης; ποῦ ποτε ἠκούσθη ἐπανάστασις νὰ περιφέρωνται ἄνδρες μὲ τὰς γυναῖκας των θεαταὶ ὡς εἰς πανήγυριν; ποῦ ποτε ἠκούσθη νὰ συναχθῇ λαὸς ὑπὸ τὸ βασιλικὸν παλάτιον, καὶ νὰ μὴ τολμήσῃ κανὲν παιδίριον νὰ ἐκσφενδονίσῃ μία πέτραν εἰς τὰ παράθυρα τοῦ παλατιοῦ, ἢ νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸ κήπον διὰ νὰ δρέψῃ ἐν ἄνθος; ὅποια εὐαισθησίᾳ λαοῦ, τί ὅποσον χρονόληροι τινὲς ὑνομάζουσι χαμαλικὸν ὄχλον ὅποια εὐγένεια στρατοῦ τακτικοῦ καὶ ἀτάκτου τοῦς ὅπου οὐς παρίστανται· τινὲς παρὰ τοὺς ἐνώπιον καὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ξένου κόσμου ὡς τὰ πλείον μνησθῆναι ὄντα; καὶ δὲν αἰσχύνονται οἱ ἄγριοι ὅσοι κακολογοῦν τὴν εὐγενῆ καὶ ἡρωϊκὴν αὐτῶν τῶν Ελλήνων πρᾶξιν, ἐπωνομάζοντες αὐτὴν ἐπανάστασιν μνησθῆναι ὄντων; ἃς μάθωσιν ὅσοι κακῶς φρονοῦσι περὶ τούτου ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐν γένει εἶναι εὐγενεῖς μέγροι καὶ τοῦ ἐσχάτου, καὶ οἱ σίθονται ἀκόμῃ καὶ τὰς πέτρας τοῦ βασιλικοῦ παλατιοῦ ὡς ἱερὰ κειμήλια καὶ ἃς πύσσονται καταψέγοντες αὐτοὺς καὶ τὰς πράξεις των.

— Οἱ τὴν Ἑλληνικὴν εἶησιν, βεβρυμένον ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, ἀπεπράσις νὰ ἀναδεχθῇ τὸν ἱερὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνα, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὁρκίσθησαν ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων νὰ συνδεδῶσι διὰ τοῦ ἱεροῦ δεσμοῦ τῆς ὁμονοίας, καὶ συμμερισθῶσιν ἐξίσου τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀντιξαρτησίας· ὁπλισμένοι μὲ τοιοῦτον ὅρκον καὶ ἀπορρισμῆ-

νοι νὰ μείνωσι πιστοὶ εἰς αὐτόν, εἰσῆλθον μὲ ἀπραδαίγμη-
πιστον καρτεροψυχίαν εἰς τὴν πεδίον τοῦ Λεωῦ, διεξήγαγον
γενναίως τὴν ὑπὲρ θρησκείας καὶ ἀνεξαρτησίας πάλην, καὶ
καταφρονήσαντες κινδύνους καὶ θάνατον ἐξεπλήρωσαν τὰς
μακροχρονίους εὐχὰς τῶν ἀνακτήσαντες τὴν πολιτικὴν τῶν
ἀνεξαρτησίαν.

Τοιαῦτα ὑπῆρξαν τὰ αἵσια τῆς κοινῆς ὁμονοίας ἀποτελί-
σματα. Ἀλλ' ἡ περαιτέρω αὐτῆς διατήρησις ἐξήρτηται ἀπὸ
τὴν διατήρησιν τῆς ἱερᾶς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος, ἀπὸ
τὴν διατήρησιν τῶν τιμαλφευτέρων ἐκείνου δικαιομάτων,
διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὁποίων τοσαῦται θυσίαι προσεφέρ-
θησαν καὶ τόσοι χεῖμαρτοι αἱμάτων ἐγύθησαν, καὶ ἄνευ
τῶν ὁποίων οὐδεμία πολιτεία δύναται νὰ συντηρηθῇ καὶ
εὐτυχήσῃ. • Ὡς περ γὰρ εἰκίας οὖμαι καὶ πλοίου καὶ τῶν
ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ καίωθιν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ, οὗ-
τω καὶ τῶν πράξεων τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις ἀληθεῖς
καὶ δικαίας εἶναι προσήκει. • (Ἀκολουθεῖ.)

Ἀλλ' ἰὰν διὰ τῆς κοινῆς ὁμονοίας οἱ Ἕλληνας κατέστη-
σαν ἰσχυροὶ ἀπέναντι τῆς ἀκαταμέτρητου δυνάμεως τοῦ
ἐχθροῦ, ἀποπειρώσαντες γενναίως τὸν τόσον ἐνδοξόν ὅσον
ἄνισον ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα, καὶ ἀναδειχθέντες
ἄξιοι τῆς εὐνοίας καὶ συμπαιδείας τῶν Συμάχων Δυνάμεων,
ἰὰν δὲ αὐτῆς εἰσκησύνθησαν τίλος πάντων αἱ κοιναὶ εὐχαὶ
καὶ ἐπιθυμίαι των, προκαλεσθείσης ταύτης πραγμάτων
τάξεως, ἣτις δύναται νὰ ἐξατραλίῃ τὰ δικαιοῦματα καὶ
συμπερόντα ὅχι μερικῶν τινῶν οἰκογενειῶν, ἀλλ' ὅλων ἐν
γένει τῶν πολιτῶν, τίς δύναται νὰ ἀμριδύλλῃ περὶ τῆς τα-
χέως μεταβολῆς τῆς τύχης τῶν ἐπὶ τὸ βίλαιον ὅταν ἔχω-
σι καὶ τοῦ λοιποῦ ἀχώριστον τῶν πράξεων των τὸν τρόπον
τὴν ὁμόνοιαν.

Ὡς διατηροῦν λοιπὸν μὲ ὑπερφυεῖς αἰτίας τοῦ θε-
σμοῦ τῆς ἱερᾶς ταύτης ὁμονοίας, καταρτισθέντες πᾶν ἰδι-
αίτερον συμπέρον ἀπέναντι τῶν κοινῶν συμπερόνων, αἱ αἰ-
εθόνται εὐλικρινῶς τὰ πολιτικὰ ἐκείνου καὶ ἀποκρίνεται ὡς ἱερὰ,
ἐθρομένον ὅτι αὐτὴ δικαιοσύνης δὲν διατηρεῖται σύμπνοια,
καὶ ἄνευ ταύτης δὲν κατορθοῦται κανὲν ἀγαθόν ὃς φέρωσι
πρῶτον καὶ κατὰ τὸν ὅτι γλυκύτερον καὶ ἱερότερον ἄλλο ἔργον
δὲ γίνεται παρὰ τὸ νὰ ἐργάζεται τις ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ κα-
λοῦ τῆς πατρίδος, τοῦ • μητρὸς τε καὶ πατρὸς καὶ προγόν-
ων ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ, καὶ ἀγρότερον καὶ ἱερότερον ἐστὶν ἢ

πατρὶς. • καὶ αὖ μὲν ἀντιθέλλωσιν ὅτι τοιοῦτοτρόπως δύ-
ναται καὶ τὸ ἐχθρὸν καὶ συγκορῶντας τῆς Ἑλλάδος νὰ
κατασχέσωσι καὶ τὰ ἀλλότῃ συμφορὸντά των νὰ διατηρή-
σονται, καὶ τὴν εὐνοίαν τῆς πατρύδος νὰ κερδίσωσιν· εἴτε
ὑπὸ τῆς πύθιος ἐπιθυμίας τιμᾶσθαι τὴν πόλιν ὠρελῆτέον,
εἴτε ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πέρας ἁγιάς ἐπ' ἔρωτι θαυμάζεσθαι
τὴν Ἑλλάδα περριέον εὖ ποιῆν. •

σλάβη τοὺς συναδελφούς του εἰς κύκλόν τινα μικρότερον πολιτικῶν ὁπαδῶν καὶ φίλων. . . . Καὶ μολοντοῦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ἀπεδείκνυν, ὅτι ὁ Κ. Κωλέττης δὲν γδύνατο νὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον χωρὶς νὰ βεβῇ εἰς τὰς ἀγκύλας τοῦ Ναυικῶν κόμματος, καὶ νὰ σχηματίσῃ συμμαχίαν μὲ ἐκείνους, οἵτινες εἶναι ἀνικανότεροι, νὰ νικήσωσι τὰς δημοκρατίας τῆς Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως, καὶ οἱ ἀπειτηδιότιροι νὰ συντηρήσωσι τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου. Ἐνίς τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτῶν γράφει πρὸς ἡμᾶς, ὅτι ἡ κατὰ τὴν Ἀθηναϊκὴν ἐκλογὴν ὀχλαγωγία, σκοπὸν εἶχε νὰ καταστῇ εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος ἀπαρχὴ τῆς Συνταγμῆς καὶ ὅτι εἶναι πιθανόν τὸ ὑπουργεῖον σύμφωνον μὲ Ἀντικόους τινάς, νὰ κλονίσῃ τὰ ἀρτισύστατα θεμέλια τῆς ἐπικρατείας. Ὅπως καὶ ἂν ἴγῃ τὸ πρῶτον τούτο, συμμαχία τοιαύτη ὅποια ἔγινε μεταξὺ Κωλέττου καὶ Μιταξᾶ δὲν εὐρίσκειται μήτε εἰς τὰ ἀρχαιότερα Συνταγματικὰ Κράτη, καὶ ἡ ἀσθένεια τοῦ συνδυασμοῦ τούτου προκύπτει ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀνυποληψίαν καὶ τὸν μῦθον, ὅστις θέλει προστριβῇ εἰς τ' ἀπυτελοῦντα αὐτῶν ἔργα. Δὲ πιστεύομεν διὰ ἄνδρες ἔχοντες μικρὴν πείραν καὶ ἀνταρθεῖν πολιτικὴν, τυφλώττωσι τόσον, ὥστε νὰ ζετῶσι τὴν ἰδίαν συντήρησιν ἐκ τῆς τῶν ὑφ' αὐτοῦ τοῦ Συντάγματος, εἰς τὸ ὑποῦν πρὸ ὕλγου εἰσίστι ὀρεκίσθῃσαι. Ἡ Ἑλλὰς δύναιται νὰ ἐπιζῇ μετὰ τρομεροτέραις ἐπαναστάσεσι, ἀπὸ ἐκείνας ἔσας ὑπέμειναν, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησίς της καὶ ἡ Μοναρχία θέλουσι πιθανῶς νὰ παραγῇ. Οἱ ἰσχυροὶ τοῦ Θρόνου ἀπεύθυνον τὰς προσβολὰς των κατὰ τοῦ Συντάγματος, διότι γινώσκουσι καλῶς ὅτι χωρὶς Συντάγματος, τῆς Μοναρχίας ἡ καταστροφή εἶναι ἄρνητος. Μολοντοῦτο αὐτοὶ μάλιστα εἰσέχθησαν ὡς σύμβουλοι τοῦ Βασιλέως.

Τὸ σπουδαιότερον ζήτημα, ἀφοῦ πάντα τ' ἄλλα ἐχρητῶνται εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Ἀνατολὴν, εἶναι ἡ διατήρησις τοῦ Συντάγματος. Ἐὰν καταστραφῇ αὐτὸς ὁ ἔθνικὸς προμαχὼν, ὅλ' αἱ συμφερεαί, τὰς ὁποίας ἀπώθεον αἱ Προστατίδες Δυνάμεις, εὐλακρινῶς ἐπιθυμοῦσι τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος θέλωσιν ἀφ' αὐτῆς ἐπὶ λελθῇ. Ἡ ἀναρχία θέλει λάβῃ τὸν τόπον τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὡς πρώτην συνείκειαν προκαταγγέλλομεν τὸ ὅτι ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις μὴ δυναμένη νὰ βελτιώσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, ἢ νὰ στηρίξῃ τὴν ἔθνικὴν ὑποληψίαν, θέλει καταφύγει εἰς τὸ νὰ διεγείρῃ τὰς Ἑσθητικὰς ἐπικρατίας. Ἡ Γαλλία, καὶ οἱ ἄλλοι, δὲν εἶναι προετοιμασμένοι εἰς τοιαύτην λύσιν τοῦ ὁράματος.

πλὴν, εἴαν ἡ Γαλλία ὑποστηρίξῃ τοὺς ἄνδρας ἐκείνους, οἵτινες
 δὲν ἔχουσι ἄλλον παρὰ αὐτὸν τὸν σκοπὸν, εἴαν παραδέχεται ὡς
 δυνατὴν Κυβέρνησιν ἀντισυνταγματικὴν, ἐνθαρρύνει τοιαύτην
 τρόπον τιῶν αὐλικῶν τῆς ἐλευθέριας ὁρέξεως, καὶ ἀνοίγει στρά-
 δον εἰς Οὐλβερὸς συνεπείας. Αἱ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγ-
 μάτων σημεριναὶ κρίσεις μας, δὲν ἐπηρεάζονται, ὡς πολλὰ-
 κίς διωμολογήσαμεν, ἀπὸ τῆς ἀλληλεπιδόχου κατίσχυσιν
 τῆς Γαλλικῆς ἢ τῆς λεγομένης Ἀγγλικῆς μερίδος ἐν τῇ Ἑλ-
 λίδι· τοῦτο εἶναι πάντῃ δευτερεύουσα σκέψις, καὶ ἐλυπηθή-
 μεν πάντοτε διατὶ ἡ λεγομένη Γαλλικὴ μερίς, δὲν συνενώθη
 μὲ τὸ ὑπεργίῳν τοῦ Κ. Δικυροκορδάτου. Ἡμεῖς θεωροῦμεν
 καλὸν ἢ τοῖς ἀλλόστον φορητὸν πᾶν κόμμα σεβόμενον τὸ Σύν-
 ταγμα. Ἀλλὰ πᾶν κόμμα ἐρειδόμενον εἰς ἄλλο παρὰ εἰς τὰς
 διατάξεις τοῦ Κοινοῦ Συναλλάγματος, θέλει βίβῃ τὸν
 τόπον καὶ τὸν Βασιλέα εἰς κινδύνῳ θεσπέτου περισπασμῶς.
 Ἐπὶ αὐτῇ τῆς βάσει καὶ ὅχι ἐπ' ἄλλης ἐθεμελιώθη ἡ πρὸς
 τὴν Ἑλλάδα πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας, ἀφ' ὅτου πρὸ 12 μηνῶν
 ἡ μεταβολὴ τῆς 3ης 76ρίου ἐπεραιώθη· καὶ ἐνθέρμως συ-
 στηνομεν τὸ σύστημα τοῦτο εἰς τοὺς διέποντας τὴν ἑξωτερι-
 κὴν μας πολιτικὴν, ὡς τὸ μόνον δυνάμενον νὰ σώτῃ τὴν
 Ἑλλάδα ἀπὸ μεγάλης συμφορᾶς, καὶ τὴν λοιπὴν Ἑυρώπην
 ἀπὸ σπουδαίας περιπλοκᾶς. (Ἀγγλ. Χρῆνος).

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τὸ ἔργον τοῦ ἀριθμοῦ 11 τοῦ παρόντος, — ΤΙΜΗ ΕΥΡΕΣΙΑ (κρυπτογραφία), διὰ τὴν ἀρτιογραφίαν ἀρ. 40. διὰ τὴν ἑκδογὴν ἀρ. 42. ἔκδοξ. 22. Τροφ. 12. διὰ τὴν ἐκδογὴν τοῦ ἑκδοῦτος ἔκδοξ. ἀρ. 44. ἔκδοξ. 24. Τροφ. ἀρ. 12. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΜΟΥ (κρυπτογραφία) διὰ τὴν ἀρτιογραφίαν ἀρ. 40. διὰ τὴν ἑκδογὴν ἀρ. 42. ἔκδοξ. 22. Τροφ. 12. διὰ τὴν ἐκδογὴν τοῦ ἑκδοῦτος ἔκδοξ. ἀρ. 44. ἔκδοξ. 24. Τροφ. ἀρ. 12. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΜΟΥ (κρυπτογραφία) διὰ τὴν ἀρτιογραφίαν ἀρ. 40. διὰ τὴν ἑκδογὴν ἀρ. 42. ἔκδοξ. 22. Τροφ. 12. διὰ τὴν ἐκδογὴν τοῦ ἑκδοῦτος ἔκδοξ. ἀρ. 44. ἔκδοξ. 24. Τροφ. ἀρ. 12. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΟΡΙΣΜΟΥ (κρυπτογραφία) διὰ τὴν ἀρτιογραφίαν ἀρ. 40. διὰ τὴν ἑκδογὴν ἀρ. 42. ἔκδοξ. 22. Τροφ. 12. διὰ τὴν ἐκδογὴν τοῦ ἑκδοῦτος ἔκδοξ. ἀρ. 44. ἔκδοξ. 24. Τροφ. ἀρ. 12.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΤΗΝ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1811.

Η ΙΣΠΑΝΙΑ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ.

Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας ἔφερε τὸ τελευταῖον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιον ὡς πρὸς τὰ Ἰσπανικὰ πράγματα, εἶναι εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν σεβασαί. Ἀνεκαλύφθη, γράφουσιν ἀπὸ Μαδρίτης, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ὀκτωβρίου, μία νέα συνωμοσία κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Στρατηγοῦ Ναρβέιζ, εἰς τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν οὗτος ἐξήρχετο τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας, ὅπου ἦτο προσκεκλημένος νὰ γευθῇ. Ὁ Στρατηγὸς Ναρβέιζ, τὸν ὁποῖον ἡ Βασιλισσα τῆς Ἰσπανίας ἐδιώρχισεν ἐσχάτως ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, κατὰ σύστασιν τῆς μητρὸς τῆς Χριστίνης, ἦτο Πρέσβυς εἰς Παρισίους παρὰ τῇ Γαλλικῇ Αὐλῇ. Ὁ Ναρβέιζ ἀντιπροσωπεύει εἰς τὴν πατρίδα τοῦ τὴν Γαλλικὴν πολιτικὴν, ὃ ἐστὶ, εἶναι ὁ Στρατηγὸς Κωλέττης τῆς Ἰσπανίας.

Ἐκτός τῆς ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων, ἥτις, ὡς εἶναι γνωστὸν ἀκολουθεῖ πάντοτε τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλικῆς Αὐλῆς, ὅλος γὰρ ἐξίρεισιν ὁ Γαλλικὸς τύπος θεωρεῖ τὴν κατὰ τοῦ Ναρβέιζ συνωμοσίαν πλαστήν, ὀργανισθεῖσαν πρὸ χειρὸς ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ δικαιώσῃ τὰ κατὰ τοῦ Ἰσπανικοῦ Συντάγματος ἀντελινύθρα τῆς Χριστίνης σχέδια. Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ ἀνεξαρτήτου Γαλλικοῦ τύπου ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς ὅλας τὰς πιθανότητας, διότι ἀνεῖ τοῦ ἀντιδραστικοῦ αὐτοῦ κινήματος, τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἡ Χριστίνη δὲν ἠδύναντο νὰ ἐγκυβιδήσωσι πάλιν τὸν δισπρατισμὸν τοῦ ἀπεθανόντος Ψιρδυνίδου.

Ὅσοι γνωρίζουσι τὴν ἱστορίαν τῆς Ἰσπανικῆς Χερσονήσου καὶ ἐσπούδασαν μετὰ προσοχῆς τὸν ἰδιόζοντα χαρακτῆρα τῶν ἐγκυβιδικῶν αὐτῆς, συμφωνοῦν, ὅτι μεγίστη ὑπόσχεσι ἡ ὁμοιότης μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἰσπανῶν. Γεν

νηέντες καὶ οἱ δύο οὗτοι λαοὶ εἰς κλίματα μισημέρινά μιν, ἀλλ' ἔχοντα τὸ ἰδιαιτέρον πλεονέκτημα νὰ συγκριναῖται ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου των, ἡ ἀποκαθιστάσῃ εἰς τὰ μισημέρινά μέρη τὰ σώματα γὰρνα καὶ ἄνθρωποι, ἀπὸ τὴν θάλασσαν, ἥτις τὰ περιζώνει καὶ διασχίζει πολυειδῶς, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς πολυπλοκῆς ὁρη, τὰ ὁποῖα πολυτρέπως διατρέχουσι τὴν ἐκτεῖν ἱπποφάνειαν, γεννιθέντες, λέγομεν, οἱ λαοὶ οὗτοι τῶν δύο Χερσονήσων εἰς τύπους, τοὺς ὑποῖναι ἡ φύσις ἐπρόκειτο μὲ τοσαῦτα προνομιοῦχα προτερήματα, εἴπειτα, ὅτι ἡ φύσις τοῦ ὁργανισμοῦ των ἔπρεπε νὰ λάβῃ τὴν ἐνέργειαν ἐκείνην, τὴν ὑποῖναι τὰ ἐκπληκτικὰ αὐτὰ στοιχεῖα ἐγγράττουσιν μυστηριωδῶς εἰς τοὺς λαοὺς τῶν ἐκλεκτῶν μερῶν.

Ἀλλὰ, καθὼς οἱ Ἕλληνας διαφθαρέντες καὶ διαίρεινται ἀπὸ τοὺς ἑλλήρους τῆς εὐδαιμονίας των, ἀπώλειαν τὴν ἐλευθερίαν των ὑποκύψαντες διὰ πολλοὺς αἰῶνας εἰς τὸν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτιον βίβλαρον ξενικῆς ζυγῆς καὶ ἐνέθευσαν ὡς ἐκ τούτου τὸν πρωτότυπον χαρακτῆρα των διὰ τῆς ἐπιμιξίας των μὲ τοὺς κατακτητὰς αὐτῶν, οὕτω καὶ οἱ Ἰσπανοὶ ὑποκύψαντες, ὡς οἱ Ἕλληνας, εἰς τῶν Ἀραβίων τὸν ζυγόν, ἐνέθευσαν καὶ οὗτοι τὸν πρωτότυπον ἐθνικὸν χαρακτῆρα των εἰς τοιῶτιν βαθμὴν, ὥστε δικαίως ἡμποροῦμεν νὰ ἀποδώσωμεν τὰ ἐλαττώματα τῶν σημερινῶν Ἰσπανῶν εἰς τὸ ἐτερογενὲς Ἀραβικὸν αἷμα, τὸ ὑπεῖν, καίτοι μειωθὲν, χάρις εἰς τὸν ἐξευγενισμὸν, κυκλοφοροῦν ὅμως εἰσέτι εἰς τὰς φλέβας των, νοσοποιῇ τὴν Ἰσπανικὴν διευργανισμὸν καὶ ἐμποδίζει τὴν πρὸς τὴν ἀληθοῦς εὐδαιμονίαν του κλίσειν.

Ἡ ὁμοιότης αὕτη τοῦ χαρακτῆρος τῶν δύο ἐθνῶν, στρεφόμενη εἰς τὴν παρατήρησιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς φύσεως, εἰς τοὺς ἀλλανθίστους αὐτοὺς ὁδηγῶς τῶν μεγάλων νομοθετῶν, παρατηρεῖται εἰσέτι καὶ εἰς τὸν πολιτικὸν τῶν δύο περιέργων αὐτῶν ἐθνῶν βίον, τὸν ὁποῖον ἡμποροῦμεν νὰ ὀνομάσωμεν καλλίστα βίον σπασμοδιδόν.

Ἀλλὰ μὴ δυνάμεναι νὰ ἀνατρέξωμεν, ἕνεκα τῶν στενῶν ὁρίων μετὰ ἐφημερίδος, εἰς τὸ ὅλον τῆς ἱστορίας τῶν δύο ἐθνῶν, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν διὰ σειρᾶς ἱστορικῶν γεγονότων καὶ ἡθικῶν παραλληλισμῶν τὴν ὁμοιότητα αὐτῶν, περιοριζόμεθα μόνον εἰς τὴν σύντομον διήγησιν τῶν τελευταίων συμπτῶντων, τὰ ὁποῖα ἀναγνώσαντες εἰς τὰς τελευταίας Εὐρ. ἐφημερίδας τὰς στάσεις τῆς Μεσσηνίας, τὴν ἀνταρσίαν τῆς Ἀκαρνανίας, τοὺς φυλακισμοὺς τῆς Ναυπλίας τῶν 1834, καὶ τὰ ὑποῖναι βλί-

πομεν σήμερον προοίμια ἐπιβουλῆς νέας κατὰ τῶν ἑλληνικῶν ἐλευθεριῶν, ἐκ μέρους ἀνθρώπων ἀνατραφέντων εἰς τοὺς δυσώδεῖς θαλάμους τοῦ τυράννου τῆς Ἰπείρου, τῶν ὁποίων ὁ ἰδιωτικὸς καὶ δημόσιος βίος ἀτιμᾶζει τὴν ἀνθρωπότητα.

Πολλάκις ὁ ἀληθὴς ἑλληνικὸς τύπος, ὁ φωτίζων τὸν ἑλληνικὸν λαὸν διὰ τῶν πελιδνῶν ἀλλοδαπῶν φωτεινῶν διατριβῶν πάσης φύσεως, κατεγώρυσεν εἰς τὰς στήλας τοῦ τὰ τραγικὰ συμβάντα, τὰ ὁποῖα πρὸ δέκα ἔτη ἑτῶν κατεπαράραξαν τὸν Ἰσπανικὸν λαόν. Ἄν ἀκούσῃ τις τὰ ἔργα τῶν ἑχθρῶν τῆς εὐδαιμονίας τοῦ γενναίου καὶ καρτερικοῦ αὐτοῦ λαοῦ, ἡ Ἰσπανία ὑπέπεσεν εἰς τοσαῦτα δυστύχηματα καὶ κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ, ἂν μὴ ἐξήλθοι νὰ κυβερνηθῇ συνταγματικῶς· ἡ ἰδέα αὕτη κατὰ δυστυχίαν ὑποστηρίζεται καὶ ἀπὸ τινὰ μέλη σημαντικὰ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, θεωροῦντα τὰ μικρὰ ἔθνη ἀνάξια νὰ κυβερνηθῶσι διὰ συνταγματικῶν θεσμῶν. Ὅσον καὶ ἂν θυμάμεν τὴν σπανίαν φρόνησιν τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων, ὅσον καὶ ἂν σεβώμεθα τὴν πολιτικὴν σύνεσιν τοῦ ἐνδόξου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Κ. Γκαζώτου, τὸ πρὸς τὴν πατρίδα μας ἀναλλοίωτον γένος μας, ὁ κίνδυνος, τὸν ὁποῖον τρέχει ἡ ἑλλάς, μᾶς ὑπαγορεύει ἀυστηρῶς νὰ ἐμμελῶμεν τὴν ἀλήθειαν. Εἶναι ἀρχὴ τῆς παγκοσμίου ἠθικῆς, ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν πρέπει νὰ καλύπτεται ἐκ' ἐυδαιμῶν περιστάσει ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς ἀνθρωπότητος, ὡσάκις πρόκειται λόγος περὶ τῆς τύχης τῶν ἐθνῶν. Ναί, μὲν ὅλην τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐνδύμνησον ποιήσιν περὶ τῶν φιλελληνικῶν αἰσθημάτων τοῦ Γαλλ. λαοῦ, ποῦτος ἔμπορεῖ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ ὅτι εἰς τὰ ἀπόκρυφα τῆς κυβερνήσεώς του δὲν ὑπάρχουσι λείψανα τῆς πολιτικῆς τοῦ Ταλιέν-ρὰνδ, καθόσον ἀρρῶν τῆς ἑλλάδος τὴν ἀποκατάστασιν; Ποῖα δὲν ὑπάρχει ἡ διαφορὰ δι' ὃν τινὰ ἐμβατεύει εἰς τὰ μυστήρια τῆς διπλωματίας, μεταξὺ τῶν ἐγγενῶν λόγων τῶν συγγραφίων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς μυστρίωδους διαγωγῆς τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Γαλλ. κυβερνήσεως; καὶ ὁ ἀπλωτέρος τῶν ἑλλήνων ἔκαμεν ἤδη ἕως τῶρα τὴν παρτήρησιν αὐτῆν. Ἄν ἀκούσῃ πάλιν τις τοὺς δημοκρατικῶς τῆς Γαλλίας, ἡ Ἰσπανία θῆλει ἐξυκολουθῇ νὰ ὑπερέβῃ ἀπὸ τῶν περιοδικῶν αὐτοῦ αἱματηρῶν σπαρταγμῶν, διότι κλίνουσιν ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἑγκαταλείπων τῆς εἰς εἶδος δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, ἐμμελῆς τὸ σχῆμα τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ τὸν ὅτι εἶναι δύσκολον εἰς τὴν ἐ-

φαρμογὴν αὐτοῦ, ἀπαιτεῖ πρὸς τούτοις φῶτα, συγκέν-
τρωσιν πλοῦτον καὶ τάξιν τινὰ ἀριστοκρατικὴν, ἱκανὴν
νὰ ἀντισταθμίξῃ τὴν πρὸς τὸ αὐθαίρετον τάσιν
τοῦ Μονάρχου, τὴν δὲ τὴν ἀχαλίνωτον ἐξμὴν τῶν ἀντι-
προσώπων τοῦ λαοῦ.

Ἐξ ὧτων ἡ ἱστορία καὶ ἡ καθημερινὴ πείρα μᾶλλον ἐδιδόξαν,
καὶ αἱ δύο αὗται γινώμμι ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀλήθειαν· χωρὶς
νὰ ζητήσωμεν τῶν λόγων· μᾶλλον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἱστορίας τῶν
πρώτων συνταγματικῶν ἐθνῶν, τῶν ὁποίων βεβαίως ἡ
ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ κατάστασις δὲν ἦτο πολὺ καλλιτέρας
τῶν σημερινῶν Ἰσπανῶν, ἃς λάβωμεν τὴ πρόχειρον, τὸ
ζωντανὸν παράδειγμα τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ.

Τὸ Βέλγιον συγκαίμεν ἐκ τεσσάρων περίπου ἐκπομπῶν
ψυχῶν δὲν ἔχει οὔτε τὰ φῶτα, οὔτε τὰ πλοῦτη, οὔτε
τὴν ἀριστοκρατείαν, τὴν ὅποιαν οἱ ἐχθροὶ τῶν συνταγματι-
κῶν κυβερνήσεων ἀναφέρουσι πρὸς ὑποστήρηξιν τῶν λόγων
τῶν. Καὶ μόνον τοῦτο, τὸ Βέλγιον, ἀποσπασθὲν ἀπὸ τὴν
(ὧ)λλάνδαν κατὰ τὸ 1830, εὐτυχῶς προδύει θαυμασίως
ἀναπτύσσον τὰς ἠθικὰς καὶ ὑλικὰς δυνάμεις τοῦ μὴ ἐκτελε-
στικῆς ἀληθείας ταχύτητα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Συντάγματος.
Πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν ἡσυχίαν καὶ εὐδαιμόνιαν κατὰστα-
σιν τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ, ἂν ἦσαν ἀληθεῖς οἱ δι´χυρισμοὶ
τῶν ἀπολυτοφρόνων καὶ δημοκρατικῶν;

Ἀλλὰ τὸ Σύνταγμα, διὰ νὰ ἔχῃ σημασίαν πραγματι-
κὴν, καὶ νὰ παρὰξῃ τὰ προδουκώμενα ἀγαθὰ, ἀπαι-
τεῖται ὁ Μονάρχης νὰ ἔναι προικισμένος μὲ προτε-
ρήματα δικαιοσύνης καὶ εὐθύτητος, ὥστε νὰ μὴ ζητῇ
πρὸς βλάβην τῶν κυβερνωμένων περισσοτέρων ἐξουσίαν, ἀφ'
ᾧ τῷ δίδει τὸ κοινωνικὸν αὐτὸ συνάλλαγμα. Ἐν ἀρχῇ
ταύτην σιβασθεῖς ὁ ἀγαθὸς καὶ φιλοδίκαιος Βασιλεὺς τοῦ
Βελγίου Λεοπολδὸς, ἀφ' ἧς προτεκλήθη νὰ βασιλεύσῃ εὐτυ-
χῶς ἐπὶ τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ, ἡ μᾶλλον ἔχων αὐτὴν ἐγκειχρα-
γμένην εἰς τὴν καρδίαν του, ἀπεκατέστη ὁ σωτὴρ τῆς νέας
πατρίδος του. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο, ὁ ἄξιος ἡγεμὼν τῶν Βέλ-
γων, ἔχων νοῦν ὑγιᾶ καὶ συγγενέων μετὰ τῶν δύο με-
γάλων συνταγματικῶν ἐθνῶν, ἐστάθη μὲν κατὰ τοῦτο εὐ-
τυχῆς· νὰ μὴν εἰρεθῇ εἰς τὴν δυσχέρειαν θέσιν τῶν Ἑλ-
ληνῶν καὶ Ἰσπανῶν ν' ἀκρίβῃ τὰς ἀντιπραγματικὰς διακρινώσεις
τῶν μεγάλων δυνάμεων, ἐσπείε αἱ ἀντιζηλίαι των ἀντεκρί-
νοντο. Κατὰ τοῦτο μόνον διαφέρει ἡ θέσις τοῦ Βελγικοῦ λαοῦ,
ὅστις ἀμύτοχος τῆς πάλαι τοῦ Ἀνατολικοῦ Ζητήματος, τὸ
ὅπου ἄλλὰ ἢ γρήγορα θέλει διαλυθῇ εἰς τὴν Μισογείον,

δὲν περιστοιχίζεται ἀπὸ τὰς δυσκολίας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰσπανῶν. Ἢ περίπτωσις αὕτη εἶναι μὲν μεγάλη ὡς πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις ἐνὸς νέου καὶ μικροῦ Βασιλείου, ἔχοντος γρίαν ἐντελοῦς ἐξωτερικῆς καὶ ἐσωτερικῆς ἀναπαύσεως, μετρίσοι παγιώσει τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιβρεχθῇ ποτὶ τὴν Κυβερνήσιν του, ὅταν αὕτη, θυνάμει τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν, τῆς ἀγάπης καὶ ἐμπιστοσύνης, ἃς ἔχουσιν οἱ πολῖται πρὸς αὐτήν, ἡμπορεῖ κάλλιστα νὰ διοργανίσῃ ἐσωτερικῶς τὸ κράτος της, ἀντιφύγων ἐξωτερικῆς ἐπεμβάσεως.

Τὴν ἀληθινὰν ταύτην βίβαν ἡ δικαιοῦς ἱστορία καὶ τῶν δύο λαῶν, τοὺς ὑπεύθυνους παρὰλληλίζομεν σήμερον. Ἀρὰ οἱ ἐχθροὶ τῶν ἐλευθεριῶν τῶν τοῦ Ἑλλήνων καὶ Ἰσπανῶν δὲν δύνανται ν' ἀπολογηθῶσιν εὐλόγως, ὅτι αἱ κυβερνήσεις τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν τόπων, συρρήμεναι ἔθιν καὶ ἔθιν, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς Δύσεως, ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς Ἀρκτοῦ, δὲν ἔμειναν ποτὲ ἡσυχαιοὶ διὰ νὰ φροντίσωσι περὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ των διοργανισμῶν. Εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἐπὶ δικαιοῦς ἡ ἐξωτερικὴ διπλωματεία δὲν ἔμεινεν ἀμερομήριμνος θεατὴς εἰς τὴν νέαν ὥθησιν, ἥτις ἐδόθη καὶ εἰς τοὺς δύο λαούς, ἀφ' οὗ καὶ οἱ δύο ὡς ἐξ συνθήματος ἐζητήσαντο ἐπιμόνως τὰ πολιτικὰ των δικαιοῦματα, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης ἀληθές, ὅτι ἡ διπλωματεία, χρεωστῶμεν νὰ τὴν ὁμολογῶμεν, δὲν εἶπε ποτὲ οὐδ' εἰς τὴν Ἰσπανικὴν, οὐδ' εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν, κυβερνήσατε τοὺς λαούς σας, ὅπως ἡμεῖς θλώμεν, γυμνώσκει τοὺς, ὅταν δύνασθε, ἀρήσειέ τους νὰ παραλύσωσι, διὰ νὰ τοὺς κάμωμεν ἡμεῖς ἔπειτα λάφυρα. Ὅχι· εἰς μόνον τὴν κακὴν πίστιν καὶ τὴν ἀνικανότητα τῶν δύο Κυβερνήσεων χρεωστεῖται ἡ παρούσα οἰκτρά καὶ ἀθερίπευτος κατάστασις τῶν ἀτυχῶν αὐτῶν ἐπικρατειῶν! ποτὲ ἡ διπλωματεία δὲν ἐξετραχηλίσθη εἰς τοιαῦτα ἀτοκήματα. Ἄν δύναιμι τις διατεθειμένη διηλεκτικῶς, ἐχθρικῶς κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνικότητος ἐπεβουλεύθη πολυιδῶς τὴν Ἑλληνικὴν πρόδον, ἀφ' ἧς ἡ Ἑλλὰς ἐδειξε ποία ἡ ἀληθὴς τάσις της, ἡ ἐπιβουλὴ αὕτη ἦτο τόσον ἀνίσχυρος, ὥστε τοῦ μεγάλου συμφέροντος, τὸ ὅποιον εἶχεν ἡ Ἑυρώπη διὰ τὴν διατήρησιν τῆς αὐτονομίας μας, ὥστε μία φρόνιμος καὶ ἀληθὴς Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, σιτηριζομένη εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εὐκόλως ἤθελε τῆς ἀνατρέψῃ τὰ σχήματα. ἀλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὥστε τρεπιδῶς ἀνικανότητος ἐπραξεν τὸ ἀνάπαλιν.

Γνωστά είναι ήδη εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὰ δυστυχήματα καὶ αἱ αἰματηραὶ περιπέτειαι, τὰς ὁποίας ὑπέφεραν οἱ δύο ἄνδρες τῆς Μισσιγίτου λαοί: προωρισμένοι καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν θείαν Πρόνοιαν νὰ λάβωσι θέσιν ἐντιμὸν μεταξὺ τῶν ἐξευγενισμένων ἰθύνων ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῶν θέσεως, τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἱστορικῆς αὐτῶν παρὰδόσεως, ἡσθάνθησαν τέλος πάντων, ἀπὸ ἐξήντηλυσαν καὶ αὐτοῦ τοῦ Ἰωσὴφ τὴν ὑπομονὴν, ὅτι, ἂν ἐξακολούθωσιν νὰ ὑποφέρωσι διὰ τινὰ ἀκήμη χρόνον τὸ ληστρικὸν καὶ αὐθαίρετον τῶν ἐαυτῶν κυβερνήσεων, κινδυνεύουσι ν' ἀπωλεσθῶσι διὰ παντός, ἀπεράσισαν νὰ συντρίψωσι τὸν ἐχθρὸν κώδωνα τοῦ ἀπολιτισμοῦ, ὅστις τοὺς ἐμπόδιζε νὰ συγκοινωνήσωσι μὲ τὰς εὐργετικάς ἀκτῖνας τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος. Ὁ κώδων ἐσυντρίφη καὶ εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Μαδρίτην. Ἡ Χριστίνα καὶ οἱ Βαυαρὶ ἀπεπέμφθησαν τῆς γῆς, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοσαῦτα εἶη ἐξουθενήσαν καὶ ἐληελάτησαν, εἰς δὲ τὴν ἔδραν τοῦ ζοφώδους αὐτοματισμοῦ ἐγκυβερνήθη ἡ ἐλευθέρωσις τῶν δύο ἰθύνων, τῇ παλλαδίῳ τῆς ἐλευθερίας των, τὸ Σύνταγμα!

Ἀλλὰ ποῖος ἤθελε τὴ πιστεύσει, ὅτι ἡ Ἰουλιανὴ Κυβέρνησις τῆς Γαλλίας ἤθελεν ἀποδοκιμάσει καὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ τοὺς Ἰσπανοὺς, διότι συναλθόντες εἰς ἐαυτοὺς ἀπὸ τὸν λιθάρχον, εἰς τὸν ὑποῖον τοὺς εἶχε βρεῖν ὁ αἰσχυρότερος τῶν δισποτισμῶν, ἐπεχείρησαν νὰ διαβέβηξωσι τὰ ἐπονοϊδίστα αὐτοῦ δεισμά! Να!, τὸ ἴσχυμεν μὲ λύπην μας, καὶ δὲν δισταζομεν νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν, διότι πρὸ ἡμῶν τὸ εἶπεν ὁ γαλλικὸς τύπος, ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἡ ἐξεληλυθῆσα ἀπὸ τοῦς κόλπους τῆς Ἰουλιανῆς ἐπαναστάσεως, εἴτε διὰ λόγους, τοὺς ὁποίους ὁ χρόνος θέλει ἐξηγήσει καλλίτερον τῶν εἰκασιῶν ἡμῶν, εἴτε δι' ἀντιζηλίαν πρὸς ἄλλην τινὰ Δύναμιν, ὅχι μόνον δὲν εἶδε μὲ ὄμμα εὐμενὲς τὴν δικαίαν καὶ νόμιμον ἀπόφασιν τῶν δύο ἐπαναστατησάντων ἰθύνων, ἀλλ' εἶδιξεν ὡς ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰσπανίᾳ ὑπαλλήλων τῆς, ὅτι ἀντὶ τοῦ Συντάγματος τοῦ Ἰσπανικοῦ λαοῦ, προτιμᾷ τὰς ἀπολύτους ἐξουσίας τῆς Χριστινῆς καὶ τοῦ Στρατηγοῦ Ναρβείζ, ὅτι ἀντὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος προτιμᾷ τὸν Κωλίτην καὶ τὸ βαυαρικὸν φθοροποιὸν σύστημα!

Ἐντεῦθεν ἡ κατὰ τοῦ Ἐσκαρτέρου ἔνωσις τῶν μετριοφρόνων Χριστιανιστῶν, ὡς τὴν ὀνομάζει ἡ ἐφημερίς τῶν Σχλητήσεων, μετὰ τῶν Καρλιστῶν Ἰσπανῶν, τῶν τετυ-

φλωμένων τούτων ὀργάνων τοῦ θιοκρατικοῦ δισποτισμοῦ ἐντεῖθεν καὶ ἡ παρ' ἡμῖν ἔνωσις τῶν Ἰωσσοφρόνων μετὰ τῶν Κωλιτιστῶν, καὶ ἡ διπλὴ καταδρομὴ τούτων κατὰ τῶν εὐλικρινῶν φίλων τοῦ Συντάγματος, τῶν συντηρητικῶν. Καθὼς εἰς τὴν Ἰσπανίαν αἱ δύο πατρίαι ἠνωμέναι φονεύουσι τὸς Συνταγματικούς, οὕτω καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Ναπολεωνικὴ δύαξ, προσπαθεῖ νὰ καταστρέψῃ τοὺς Συντηρητικούς.

Ἀποδείξαντες διὰ τοῦ νήματος τῆς ἱστορίας τὴν ὁμοιότητα τοῦ χαρακτῆρος τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἰσπανῶν, τὰ αἷτια τῆς κατὰ τοῦ δισποτισμοῦ ἐθνογενεσίας των, ἀναιρῶντες διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν Βέλγων τὰ σφίσματα τῶν ἀντιευνταγματικῶν καὶ δημοκρατικῶν ὀργάνων τῆς γαλλικῆς δημοσιγραφίας, δὲν μᾶς μένουσι πλέον νὰ προσθέσωμεν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, εἰμὴ ὀλίγα τινὰ, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅτι ὅπου ὑπάρχει ὁμοιότης χαρακτῆρος μεταξὺ ἔθνων, ὁμοιότης τῆς τύχης καὶ τῆς ἱστορίας των, ὁμοιότης εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν παραμονεύουσιν ὡς ὁ Λύγξ τὴν τύχην των, οἱ κυβερνῶντες τοὺς τιοτούτους τόπους μεταχειρίζονται συνήθως, ὡς ἐκ τῆς ἀναλογίας ὅλων τῶν εἰρημένων περιστατικῶν, τὰ αὐτὰ μέτρα, διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. Ἐξηγούμεθα.

Ἡ τελευταία συνωμοσία τοῦ Μπαδριτίου, εἶπομεν εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς παρούσης διατριβῆς, ἐγαλειώθη κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῶν Παρισίων ἀπὸ τὴν μουσικὴν, τὴν κατὰ γρόνιον ἀστυνομίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Ναρβέξ, ὅστις, καθὼς εἶδομεν ἀνωτέρω, ἐγρημάτισε Πρέσβυς εἰς τὴν Ἰαλλίαν καὶ θεωρεῖται παρὰ πάντων ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ γαλλικοῦ κώμματος. Ἡ πλαστή αὕτη συνωμοσία, γαλειώθη ἀπὸ τὴν στιγμὴν ἱσως, καθ' ἣν ἡ Χριστίνα μετέβη ἀπὸ Παρισίους εἰς Μπαδρίτιον, προεκαλείσθη ὑπὸ τῶν μισθωτῶν ὀργάνων τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, διὰ νὰ σύρῃσιν εἰς τὰ σφαγεῖα τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Ἰσπανικοῦ Ἀληθασισμοῦ καὶ καταστρέψωσιν ἀκωλύτως τὰς διὰ ποταμῶν αἱμάτων ἀποκτηθείσας ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ. Καὶ τῷ ὄντι, οἱ μὲν ἐπισημότεροι τῶν κατηγορηθέντων παρὰ τῆς ἀστυνομίας συνωμοστῶν ἐφονεύθησαν εἰς τὴν στιγμὴν, οἱ δὲ ἥτιον ἐπίφοβοι, ἐβρίβησαν δόλοισι εἰς τὰς εἰρκτάς. Συγχρόνως μετὰ τὰ θύματα ταῦτα τοῦ Στρατηγοῦ Ναρβέξ ἐφονεύθησαν καὶ αἱ ἐλευθερίαι τῶν Ἰσπανῶν.

Εἰμποροῦν τώρα νὰ εἰπωσιν οἱ πρεσβεύοντες, ὅτι ὁ Ἰσπα-

νικὸς λαὸς στερεῖται τῶν στοιχείων συνταγματικῆς κυβερνήσεως, καὶ ὅτι ὁ δεισποτισμὸς, ἢ ἡ δημοκρατία εἶναι αἱ κατάλληλοι κυβερνήσεις διὰ τὴν τόπιν αὐτὴν; Δὲν πιστεύομεν ὅτι ῥον ἀπὸ τοιαύτας ἐνέδρας, φανερωθείσας πλείον εἰς τὸ κοινὸν νὰ ἐπιμένωσιν οὗτοι εἰς τὰς ἀλόγους δεξασίας των. Τί πταίουσιν οἱ ἀτυχεῖς λαοὶ καὶ τὰ Σύντάγματα, δταν αὐτὰ ἐπιβουλεύονται διὰ τοιούτων δολίων καὶ ἀντικοινωνικῶν μέσων ἀπὸ τοῦς ἀδωσωπύτους ἐχθροῦς τῆς πρύθου καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἐθνῶν; εἴμπορουν ν' ἀνθίζουν τὰ μικρὰ ἔθνη εἰς τοιαῦτα ἀπάνθρωπα μηχανορραφήματα;

Εἰς τὴν αὐτὴν μὲν τοῦς Ἰσπανοὺς εὐρισκόμενοι καὶ ἡμεῖς θέοιν θεωρεῖν τάχα θεωρηθῆ τολμηροί, ἀν ἐρωτήσωμεν τὰ ὄργανα τοῦ Κ. Πρωθυπουργοῦ, ὅτι ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀνησυχεῖ, κυρίως δὲ οἱ Σεπτεμβριανοί, βλέποντες ἀνεξήγητὰ τινὰ μέτρα τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γαλλικοῦ κόμματος; ὅχι, αἱ ὑπόνοιαι τῶν προδλεπτικῶν ἀνδρῶν τῆς Πρωτευούσης δὲν προέρχονται ἀπὸ πνεῦμα ἀντιπολιτεύσεως, ὡς οἱ φίλοι τοῦ Πρωθυπουργοῦ διατείνονται· γνωρίζοντες ὅλοι τὰ προηγούμενα τοῦ Κυρίου Πρωθυπουργοῦ, παραβιάλλοντες αὐτὰ μὲν τὴν ἀπὸ τῆς ἐνδικίας τῆς Ἰουνοῦ διαγωγῆς αὐτοῦ ὑποπτεύονται δικαίως, ὅτι ἐγύσας καὶ ἡ ἀτυχὲς Ἑλλάς τοῦς ἐξωτερικοῦς καὶ ἐσωτερικοῦς Ναρξάζοντες της, ἤμπορεῖ μίαν καλὴν αὐγὴν νὰ ἴδῃ καὶ αὐτὴ τὸ Σύνταγμα της καταπατούμενον ἀπὸ αὐτοῦς, τοῦς δὲ δεξιόφρονες καὶ ὑπερσπιστάς του φανερομένους ἢ συφομένους κακουργοὺς εἰς τὰς φυλακάς.

Αἱ ὑπόνοιαι αὗται τοῦ καινοῦ τῆς πρωτευούσης, στρεφίζονται, καθὼς εἴπομεν εἰς προηγούμενα γινώσκοντες, δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀπλὰι προλήψεις τῶν πολιτικῶν ἐχθρῶν τοῦ Πρωθυπουργοῦ. Αἱ ἐνδείξεις μιᾶς κατὰ τοῦ Σύνταγματος ἀντιδράσεως εἶναι ἄπειροι· δὲν ᾔθελον εἰσθῆαι ἀσυγχώρητον ἔγκλημα, ἀληθὲς προδοσία ἐκ μέρους τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς τῶν ἐθνικῶν ἐλευθεριῶν, τοῦ τύπου νὰ σιωπήσῃ διότι δὲν ὑπάρχουσιν εἰς εἰς τὸ φῶς τὰ ὑλικὰ τεκμήρια τῆς ἐπιβουλῆς; Ποῦν μᾶς ἐγγυᾶται, ὅτι ἡ σιωπὴ τοῦ τύπου, τοῦ ὁποῖου πρῶτιστον ἔργον εἶναι νὰ προλαμβάνῃ ὅλα ἐν γένει τὰ κατὰ τῆς Κοινωνίας δυστυχήματα δὲν θέλει ἐμψυγῶν τὰς μικρὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ; ὡς οἱ βέλαια. Ἄρα, ὑπακύνων ὁ ἀληθὲς, ὁ ἠθικὸς τῆς Ἑλλάδος τύπος, εἰς ἣν ἔχει ὑψηλὴν

ἐντολὴν τοῦ νὰ φωτίζῃ καὶ προσυλάττῃ τὸν λαὸν εἰς πᾶν
ὅ,τι δύναται νὰ ὡρμήσῃ ἢ νὰ βλάψῃ, ἐκπληροῖ, νομί-
ζομεν, σήμερον ἔργον δίκαιον, ἔργον εἰς τὸν ὕψιστον βαθ-
μὸν κοινωνικόν, ἀποκαλύπτει εἰς τὸν ἔσω καὶ ἔξω κόσμον,
ἐπεὶ κατὰ τὴν πνεῦμα διεκδικεῖ σήμερον τὴν τύχην
τοῦ ἀτυχοῦς Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦ μέσου τούτου, θέλει
συνηγορήσῃ μίαν ἡμέραν ἡ ἀδέκαστος ἱστορία, ὅταν τὰ
πάθη δὲν εὐρίσκωσι πλέον γῶραν εἰς τὸ ψυχρὸν πτώμα
μας, ὑπὲρ τῶν εἰλικρινῶν φίλων τῆς Σεπτεμβριανῆς με-
ταβολῆς, στιγματίζουσα βαθείως τοὺς βδελυροὺς προδότας
τῆς, ἂν ὁ κακὸς δαίμων τῆς Ἑλλάδος βυθίσῃ τὰ ἀντι-
κοινωνικά καὶ ἀπάνθρωπα ἔργα των.

Ετος Γ'. Τριμηνία. Δ'.

(ΑΘΗΝΑΙ 30 Μαρτίου 1844 ΠΕΜΠΤΗ.)

Αριθ. 172

Τιμή τῶν καταχωρήσεων τῶν
στύλων εἰς τὰ φύλλα 20
Εἰς δὲ τὸ Παράρτημα 15.
Ἡ συνδρομὴ προληφθεῖσα
ἀπὸ τῶν Πρωτοτύπων τὰ 50 γρ. ἂρ. 20
Τὴν ἑξαμηνίαν τὰ 24 φύλλα 10

Ο ΖΕΦΥΡΟΣ,

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΘΡΙΣΤΟΣ.
Ἀπὸ τῶν ἑκαστοῦ καὶ
ἐντὶ τὸ ἑκάστον
Τὰ 50 φύλλα 24.
Τὴν ἑξαμηνίαν τὰ 24 φύλλα 12

Πᾶσα ἀλήθεια εἶναι ὡφελιμωτάτη καὶ κηρύσσεται (δοκ. περὶ τῶν Π. Νομοθεσιῶν ἐκδ. 95.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἕλληνες !

Οἱ ἀντιπρόσωποι μας ἀποπερατώσαντες τὸ ἔργον τοῦ Συντάγματος, τὰ διάφορα ψηφίσματα καὶ τὸν Νόμον τῆς ἐκλογῆς, ἐπιστρέφουσιν ἐν τῷ μέσῳ ὑμῶν, καὶ σᾶς καθυποβάλλουσι τὰ παρὰ τοῦ Βασιλέως μας ἐγκριθέντα καὶ ἐνόρκως παρὰδεχθέντα ἔργα τῶν χειρῶντων.

Ἕλληνες! Τὸ Σύνταγμα μας παρομοιάζει μετὰ τῶν Συνταγμάτων τῶν περρωτισμένων ἐθνῶν, ὡς μία ὡραιωτάτη παρθένος, εἰς τὴν ὁμήγουριν τῶν ὁμοίων τῆς διὰ τὸ φιλελεύθερον τῶν ἐμπεριεχομένων, καὶ διὰ τὸ κατὰλληλον τῷ ὄντι πρὸς Ἕλληνας ἐλευθέρους, καὶ ἀπογόνους τῶν ἐνδόξων καὶ φιλελευθέρων προγόνων μας, ἐκ τῶν ὀλίγων τινῶν εἰς αὐτὸ παρὰδεδεγμένων ἄνθρωπων, διὰ τὰ ἡποῖα καὶ ἐπενέγκομεν, ἀλλὰ καὶ ταῦτα

μὲ τὰς ἐπιδιορθώσεις τῶν ἐπακολουθούντων τῶν ἀσθενῶν, κατεστάθησαν σχεδὸν ἀβλαβὴ εἰς τὴν φιλελεύθερον κοινωνίαν μας, ἀναλόγως τῶν τοιχύτης φύσεως ἁρθρῶν τῶν εὐεργετημένων εἰς τὰ συντάγματα τῶν διανοητῶν περὶ τισμένων ἰθύνων.

Διὰ τοῦ συντάγματος τοῦτου οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους μας, ὅχι μόνον ἰδικαίωσεν τοῦς ἐκυτοῦς τῶν διὰ τυχούσας προγεγονείας ἐλλείψεις, ἀλλ' ἀπέδειξαν εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν φωτισμένην ἐξορώπην εὐεργετούμενα ἔθνη, ὅποσον εἶναι τὸ ἐλλαδικὸν ἔθνος, τὸ μόλις γὰρ ἀποτινάχεν τὸν ζυγὸν ἐκ τῆς βαρβαρῶς δουλείας, ὅποσον πρόδον ἔλαβε τοῦ φωτισμοῦ εἰς βραχὺ χρόνον διέσκηκε, καὶ ὅποια εἶναι ἡ τάσις τῆς προόδου του.

Διὰ νὰ δικαιοθῶσι δὲ τὰ πάντα, καὶ νὰ μὴ μείνῃ τὸ σύνταγμα μόνον ἐπὶ τοῦ χαρτοῦ γραμμένον, τὸ ὅποιο ἀπειρώθη εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐλλήνων, ἀπαιτεῖται ἐργασίαι, καὶ φρόνησις μεγάλη. Ὅσον ἀδελφοί, ἃς ἀρῆσωμεν, τὴν ἰδιοτέλειαν! ἃς ἀρῆσωμεν τοῦς φασισμοῦς! ἃς ἀρῆσωμεν τὰ πάθη καὶ ἰσθμῶς! καὶ ἃς ἐναγκασθῶμεν ἀλλήλοις οἱ Ἕλληνες ὡς ἐν σώμα καὶ μία ψυχή, καὶ μάλιστα ἤδη εἰς τὰς παρακονὰς τῶν ἐκλογῶν τῶν ἀντιπροσώπων βουλευτῶν μας. Ἄς μὴν ἀπατηθῶμεν εἰς τὰ δεθέντα πρὸς ἡμᾶς δελεάσματα τῶν μικρῶν βελγῶν τῶν σιδηρῶν ἀριστείων κ. τ. λ. κ. ε. λ. κ. τ. λ. ἐκ μέρους τῶν σπουδαρχῶν, τῶν ἰδιοτελῶν, τῶν δωροδότηων τοιαῦτα μικρὰ δῶρα, διὰ νὰ τύχῃσι τῆς ψήφου μας καὶ νὰ ποικιλήσῃσι θίσεις ὑψηλὰς, καὶ δι' αὐτῶν

προδόσωσι τὰ κοινὰ μας συμφέροντα, διὰ τὴν ιδιοτέλειάν των καὶ ατομικὴν των ὠρέλειαν. Ἰκανὸν μάθημα μᾶς ἔδωσαν αἱ παρελθοῦσαι καὶ ἐν πύκνῳ αἱ τελευταῖαι ἐκλογαί. Δὲν ἔχομεν πλέον τὴν πρόφασιν νὰ εἰπώμεν, οὔτε, ὅτι ἐπηρεάσθημεν ἀπὸ τὴν δύναμιν τοῦ δυνάτοῦ, οὔτε ὅτι ἠπατήθημεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐκλέκτορος, ὡς ὕντων ἀμέσων καὶ μυστικῶν τῶν ἐκλογῶν· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν κατὰ συνείδησιν πρὸς τὸ ἴδιον ἡμῶν συμφέρον ἀντιπροσώπους μας ἄνδρας, ὅχι πλουσίους καὶ ἀμαθεῖς, ὅχι κἀλοῦς στρατιωτικοῦς καὶ ἀπειθεῖς εἰς τὴν πολιτικὴν, ὅχι θηρευτὰς τῆς ατομικῆς των εὐδαιμονίας καὶ προδότας τῶν κοινῶν συμφερόντων μας, ὅχι ἄνδρας κατοιχοῦντας μὲ κρόθον ἡμῶν καὶ μὴ γινώσκοντας τὰς κοινὰς ἀνάγκας, τὰ καθημερινὰ δυστυχήματα, διὰ νὰ ἐπιφέρωσι διήρθωσιν τῶν ἁγῶν τοῦδε δεινῶν μας, ἀλλ' ἄνδρας σοφοῦς, ἄνδρας ἐναρέτους, ἄνδρας συμπάσχοντας μὲ ἡμᾶς, ἄνδρας ζήσαντας καὶ ζῶντας ἐν ἰδρῶτι τοῦ προσώπου των, καὶ οὐχὶ ἀπὸ ξένου κόπου καὶ ἔργου καὶ ἐπὶ τέλους ἄνδρας μὲ πλήρη συνείδησιν, καὶ τοιοῦτους εἶναι στρέψωμεν τοῦς ὀρθοκλήμους μας πᾶσι ἡμῶν, θέλομεν εὖρει πολλοῦς ἐν τῷ μέτρῳ ἡμῶν εἰς τοῦς ἰδίους μας κόλπους· θέλομεν τοῦς εὖρει καλλιεργοῦντας τοῦς ἀγροῦς των, καταγινομένους εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς βιομηχανίας των, ἐμπνευμένους τιμῶς καὶ μὴ ἀδικοῦντας οὐδέν· τοῦτους νὰ λάβωμεν ἀπὸ τὴν ἀγροῦν, ἀπὸ τοῦ βιομηχανικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ κατὰ στοιχείων, καὶ νὰ διορίσωμεν ἀντιπροσώ-

ποὺς μὰς Βουλευτὰς τοῦ ἔθνους, καὶ βεβαιῶ-
 ῦντες διὰ τὰς ἀρετὰς των, ὅς ἐπιτύχουσιν
 τοῦ παρορυσμένου, τῆς βελτιώσεως τῆς πατρι-
 δος· τότε ναι, τότε θέλει πραγματοποιηθῇ
 τὸ σύνταγμα κατὰ τὰς ἐυχὰς μὰς, τότε
 θέλουμεν εὐδαιμονήει, τότε ἡ πατρίς μὰς
 θέλει δοξασθῇ ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Ἄν
 δὲ βυθίζωμεν τὰ ἐναντία, καὶ ἀποτύχωμεν
 τῆς ἐκλογῆς ταύτης τῆς πρώτης βουλευτι-
 κῆς περιόδου; ὅπου θέλουν τεθῇ τὰ θεμέλια
 τῆς μελλούσης εὐδαιμονίας μὰς, βεβαιωθῇτε,
 ὅτι τίποτε δὲν θέλουν μᾶς ὠρελῆσει, οὔτε ἡ
 τρίτη Σεπτεμβρίου, οὔτε τὸ σύνταγμα, τὸ
 ὑπάρχον ὅχι μόνον θέλει μένει εἰς τὸν χάρτην
 ἀπλῶς γραμμένον, ἀλλὰ θέλουμεν κατὰστα-
 θῇ καὶ ἐνώπιον τῶν φωτισμένων ἑθνῶν ἁγί-
 ος κατὰ γίλατοι, καὶ ὑποκείμενοι εἰς τὰ δεινὰ,
 ἅτερ ὑπέστησαν τοιοῦτοι χεῖρτες.

βοήθεια νὰ ὑφίστανται σπανιστάς κατὰ τὸν ζῆλον καὶ ἰδίως κατὰ τὸν Παναγιώτην τὴν φωνὴν καὶ ὁλόκληρος ὁ ἔθνος Κόσμος νὰ μάθῃ μὲ ὅλην τὴν ἐπισιμότητα τὴν θείαν τοῦ Ἑλληνοῦ λαοῦ σφαιρικῶς ὡς πρὸς τοὺς Παναγούς. Ἡ ἐξουσία ἐπαγγέλλεται ἀπὸ τοῦ πρώτου Ἑπαρχιακοῦ Συμβουλίου τὰς παρατηρήσεις καὶ μὲλον τοῦτο, ὅχι ἕνεκα μέρους τοῦδε ἐξ αὐτῶν, ἐξίτησαν τὰ αὐτὰ πράγματα μὲ τὸν ἀποστημότερον τρόπον. Τὸ εἰρηκεν καὶ ἄλλοις ἢ ἐπιπρόθεσις τῶν καθυμένων εἶναι κακὴ, ἀλλ' αὐτὴ εἶναι μία ἐπιβόησις ἐνὸς ὁμοῦ, εἶναι μία κατεπείγουσα μὲς δικαιοσύνης, τῆς ὁποίας ἡ ἀνέκδοσις εἶναι ἐκδηλωτάτα· ἡ ἀδικροία ὅμως τῆς ἐξουσίας ὡς πρὸς τὴν θεραπείαν τῶν κακῶν ἐκείνων, εἶναι τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς ἐπαγγέλλεται, εἶναι μία προφανὴς παραβίασις ὁμοῦ, ἥτις καθιστᾷ πάντα ὁποιοῦνδήποτε ἀρμόδιον νὰ ὑφίσταται φωνή, δοῦναι εἰς ὅλους ἐν τῇ τῷ πολίταις τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράσῃ αὐτὴν τὴν εἰς τοὺς καὶ πρὸς τοὺς ἑθνοὺς διαγρηθείσαν ἀγωνίαν, ἐπὶ τῷ ὅτι ἡμεῖς σαφὲς τὸ νὰ προκληθῇ διὰ τῆς τοιαύτης γνωστοποιήσεως τὰ ἀποκείμενα τὰ ὅπου ἀνεπατήθησι προκαλεῖται δ' ἡ μὲς καθύπερθε ἐκρηγνῆς, ὁλοῦ ἀνταποκρίσεως καὶ ἀντικινήσεως εἰς αὐτὰ τὰ συμβαίνοντα τῆς ἐξουσίας καὶ τοῦ Παναγιώ. Ἰδοὺ τὸν Ἑπαρχιακὸν Συμβούλιον ἡ διαφορά ἐπὶ τὴν ἑποῖαν αὐτὴν ἐσφραγίσαι διακατέχοντα ἰδοὺ τὰ Ἑπαρχιακὰ Συμβούλια ἔχοντα εἰς τὸ στόμα πρόβλημα καὶ πιστικὴν πρὸς τὸ ἔθνος τὴν ἀπάτησιν, καὶ ἡς οἶδε; ἄρτι οὐδὲ ἰδόντες ν' ἀντιπῇ, ὅτι δὲν ἐπὶ ζεῖν ἄλλο, εἰμὲν νὰ ἐκφράσῃ ἀλλοῦς ἀνταποκρίσεως καὶ λαϊκῶς.

Ἀλλ' ὁ συνθέτης εἰς τὰ πράγματά μας κακῶς ἐμελλεν εἶναι νὰ ἐπαγγέλλη καὶ εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῶν Παναγῶν μὲν τὸ κακὸν ἢ κατὰ φύσιν εἶναι ἐμελλεν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ἐλλείπον ἀπὸ τὴν τοιαύτην μάχη καὶ ἡ φωνὴ τοῦ λαοῦ ἔπρεπε ν' ἀνταρτήσῃ ἀπὸ πλείων εἰς πλείων καὶ τὸν Ἑπαρχιακὸν Συμβούλιον ἔπρεπε νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐκδηλῶσιν καὶ τὸν τρόπον εἰς τὸ νὰ περὶ ἡ καθύπερθε ὅτι δὲν εἶναι ἀσπίδα, ἀλλ' εἶναι ἀπὸ ἡμεῖς, εἶναι ἐκρηγνῆς, ἥτις ἐπιβόησις τὰ ὅσα ἐμελλεν ἐπὶ τῶν νὰ πλεονεκτήσῃ. Ἐντεῦθεν ὑποκινῶν τὴν φωνὴν ὁ ἰδὼς ἐσφραγίσαι εἰς Ἀθήνας ὅτι, κατὰ τὴν πρώτην Παναγίαν οἱ κατώτεροι ἐξομαρτυροῦν Παναγοὶ κατενοθεῖνται εἰς τὴν αὐτῶν πατρίδα. Ἰδοὺ ἡ φωνὴ αὐτῶν ἐπαυλῆται, θύσαν καὶ αὐτὴν λαῖναι νύκν βεβαίως τῆς πολλῆς ἐπαναληφθείσης ἀληθείας ὅτι, εἰς μένον, ὡς προείπον, τῶν κακῶν τὴν κορύφωσιν πρὶν νὰ ἐκπύσῃ τὸ λαοῦ τὴν θεραπείαν τῶν.

Ἀλλ' εἶναι τάχα πιστευτὸν ὅτι, καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν ἐκφράσει τῆς Παναγοκρατίας εἶναι παρεργένων νὰ μείνῃσι πάντα σπέρματα αὐτῆς; μόνον οἱ ἀνώτεροι ἐξομαρτυροῦν θύσαν ἀπαγορεύσει, ἢ ὅλοι ἀντιπῇ; εἴτοις οἱ Παναγοὶ καὶ πάντες οἱ ζῶντες, οἱ ἔχοντες μέρος εἰς τὰ δικαιοῦσα πράγματά μας, εἴτε στρατιωτικῶς, εἴτε πολιτικῶς, ὑπεριπνύνται τάχα τὴν χρονομένην ν' ἀπαγορεύσῃ οἱ ΚΚ, Εἰ, ΧΙΤ, Λοκρ καὶ λοιποὶ, νὰ μείνῃσι δὲ ὁ Τύδων, ὁ ἀσπίς καὶ τότε ἄλλοι κατώτεροι, οἵτινες μὲ τὴν μεγαλήτερον ἐκδηλῶσιν θύσαν νὰ ὑφίστανται ἢ μάλιστα καὶ τῶν, ὡς ἄλλοι, ν' ἀποβλήσῃ οἱ ἀνώτεροι οἵτινες, ἀρκετὰ μέρους τοῦδε χρονομένης, ἐκρηγνῆς κακῶς ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς πράττει, νὰ μείνῃσι δὲ οἱ κατώτεροι οἵτινες, καὶ εἰς ταπεινότητι τῶν ἀνέκδοσις, θύσαν ἐπιπύσει ὡς ἔστιν διὰ τὴν κατεπείγουσαν ὅτι καὶ ὅν εἶναι εἶναι πρὸς καὶ νὰ ἐκδηλώσῃ ἡ φωνὴ τοῦ ἑθνοῦς, ὁδοῦ Παναγῶς, ἢ ζῆτος, μὲν ἔχον δικαιοῦσα, πρὶν νὰ μείνῃ εἰς τὴν ὑπεριπνύνει, ὅτι ἡ κοινὴ φωνὴ δὲν ὁμοῦ πρὸς τὸ πρῶτον, ἀλλ' ἐξίτηται πάντως ἀποστήσει καὶ ὅλοι ἐν γένει τῶν εἰς τὴν ὑπεριπνύνει τῆς ἐλλείπον διακατέχοντα περιττὸν Παναγῶν, ὅχι μόνον τῶν στρατιωτικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν πολιτικῶν, ἐπειδὴ ποσὸς δὲν εἶναι χρονομένη εἰς τὴν ἐλλείπον ν' ἀπαγορεύσῃ ὅλοις τῶν καὶ

νὰ μένουν οἱ πλείοντες ἢ τὸ πρᾶγμα μέλλει νὰ λάβῃ τὴν ἐντειγνόν
ἐπὶ τὴν στρωτὴν διὰ νὰ θύραπυλὴ δέλῃ πρὸς τὸ πρῶν ἢ ἐλευκὴ ἀκρογίχῃ,
ὅπως δὲν εἶναι βέλτερος πρῶτος, μέγας οὖν εἶς ὁ Ἕλληνας καὶ τὴν τελευταίαν
Πρωκρὸν ἀνταγωνίζονται. Τὸ καὶ ἔτι, νομίζομεν ὅτι, θέλει εἶσθαι δυστύ-
χημα νῦν διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶναι, ἀνταγωνίζονται τὸν ἀσπίδιον ὀξυμακτι-
κὸν, μένουν οἱ ὑποδιδάσκει, δὴ ἐργάζονται πρὸ ὀρθοκλῶν μας πόσον
εὐκλῶς οἱ Πρωκροὶ, ἐκπύον τὸν διακρινόμενον τὸν Ἕλληνα ὀξυμακτικὸν
καὶ τῆς ἀπειρίας προσδεδωμένης φιλοτιμίας, τὸν, δύνανται νὰ ἀνταγωνι-
σθῶν εἰς βράχους τῆς ἐπύου, οὐδὲ καὶ κατ' ὅσον ἐκπύονται ποτε ὅτι
ἐλευκὴ εἰσπύεται νὰ ἴδωται ἢ τάχα ἐλευκὴς κρινεῖται ὅσοι ἔλθουν καὶ
ἐπὶ τὴν ἑλευκὴν ἀνταγωνίζονται οἱ νῦν λεγόμενοι ἀσπίδιοι ὀξυμακτικοὶ ἢ ἐξ-
ελθὼν ἀπὸ τὴν γέννησιν μας ἢ τιμῶν τοῦ Κ. Γράφ μεταβολή! ἐνθι-
μοποιεῖται καλῶς ὅπως ἔτο πρὸ ἐξ ἐπὶ καὶ θυμολογῶν ἔδω βλεπόντες
ὅπως εἶναι τὸν ἐνθιμοποιεῖται ποῦ καὶ τὸν Κ. Γράφ ἀνταγωνίζονται
ἀνταγωνίζονται πρὸς τὴν Νομάρχην Ἀργολίδος καὶ γινώσκουν καλλίστα τί
πρὸς αὐτὴν πρὸς τῆς ἐκπύσεως τοῦ ἐλευκὸς ὁ ἐλευκὸς ἐνθιμοποιεῖται ὅτι, ὁ
τὸν Νομάρχην Κ. Μάρκας ἀνταγωνίζονται ἀλλοπαυμένους πρὸς τὴν Ἀντιβασι-
λεῖαν, ἐκπύονται νὰ ἐλευκὴς νὰ αἰτῶν καὶ τὸ Τραχίον ἀπὸ τὸ βάρος
τῆς πάντῃ πύου, πύου τοῦ Κ. Γράφ εἰς τὸ Τραχίον τοῦ ἐνθι-
μοποιεῖται τελευτῶν τοῦ Κ. Γράφ μακρὸν, ταπεινὸν καὶ ἀσπίδιον,
ἀλλ' ἔδω πρὸ τριῶν ἐπὶ αὐτὴν τὴν ἑλευκὴν Γράφ βλεπόντες μακρὸν, ἀγέ-
ργον καὶ σερμαίνονται πρὸς τὴν ἐξουσίαν πλείον ἢ ὅσον σερμαίνονται ὅλοι οἱ ἐν
τοῖς πρῶτοις Ἕλληνας, ὅς μὴ λαομαρτυροῦν διὰ νὰ προσδίδωται ἐνταῦθα
ὅτι ὁ Κ. Γράφ ἐλευκὴ ἐν κατὰ κατὰ τὴν ἑλευκὴν Νομάρχην
τοῦ Κ. Μάρκας διὰ τῆς κατὰ αἰτῶν δακτύλου πρὸς τὴν Ἀντιβασιλεῖαν πα-
ραταράσσεται.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο καὶ εἶλα ἄπειρα τοιούτου εἶδους, λαβόντες γώ-
ρων εἰς τὴν στρωτὴν, εἶναι τὸν ὅπως ἑμὲν τῇ ἑμὲν διακρίως κορυ-
φῶνται τὰ παράπαν καὶ ἡ ἀπειρία τὸν Ἕλληνα ὀξυμακτικὸν, μὴ
πύου ὅτι, εἶναι πρῶτον νὰ μὴ ἀνταγωνίζονται οἱ δὲ τὸν Πρωκρὸν,
ἢ νὰ ἀνταγωνίζονται οἱ ἀσπίδιοι καὶ νὰ μένουν οἱ ὑποδιδάσκει. Ἡ ἐλευ-
κὴ θύλας εἶναι ἡ ἀνταγωνίζονται ὅλοι, μακρὸν ἢ ἐξ ἐπὶ ἐπὶ οὐ
νὰ, τὸ ἐκπύονται, ΜΗΜΕΝΟΣ ΕΞΑΠΟΥΜΕΝΟΥ· τοῦτ' αὐτὸ
ἐκπύονται τὸ σερμαίνονται τῆς Κυβερνήσεως, ἐργάζονται πλείον πρὸ ὀρθοκλῶν
τῆς ἐλευκὴν τὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκπύονται τὸν Πρωκρὸν. Πρὸς τί
τάχα εἶναι γινώσκων τὸν Πρωκρὸν ἢ πύου, ὑποστρέφεται δι' αὐτὸν
ὁ ἐλευκὸς, ἢ ἡ ἐξουσία τῆς Κυβερνήσεως ἀλλοιῶνται εἰς τῆς ἐλευκὴς ἐλευ-
κὴς τῆς μὴ ὁ ἐκπύονται ἀπὸ τὴν δύνανται τοῦ ἐλευκὸς καὶ ἐκπύον-
τες εἰς τὴν ἀνταγωνίζονται δύνανται ὅλοι ἐλευκὸς, κατὰ διακρίνεται ἀπὸ τὴν
ἐλευκὴν ἀνταγωνίζονται καὶ ἀπὸ τὴν κατὰ κατὰ τὴν ἐλευκὴν. Εἶναι οἱ ἐλευκὴ
Πρωκροὶ θύλας δι' αὐτὴν τὸν λόγον ἀνταγωνίζονται εἰς τὴν Ἑλλάδα, μὴ
τοιούτου εἶδους εἶναι κατὰ διακρίνεται, δὴ τὸ μὴ ἐλευκὸς πύου, ὅς
ἀνταγωνίζονται ἐκπύονται, ὁ δὲ ἐλευκὸς τῆς μὴ δύνανται νὰ θύραπυλὴ ἐπι-
στράτης, ὅταν τὴν ἐκπύονται τοῦ ἐλευκὸς εἰς τὸν ἐλευκὸν ἀσπίδιον ὅς
πρὸς τὸ ἐλευκὸς Πρωκρὸν τῆς κατὰ διακρίνεται μακρὸν.